

Tempesta política

Un comunicat d'ETA que anunciava la suspensió de les "accions" d'aquesta formació al Principat ha tornat a encendre el foc contra el líder d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, per enfonsar el Govern de la Generalitat de Catalunya.

El líder del partit republicà ha estat situat en l'epicentre del terratrèmol polític, radicalitzat per la proximitat de les eleccions legislatives espanyoles, el qual, de moment, li ha tancat la possibilitat de ser present en el govern que ell mateix va ajudar a constituir. Tot i això, la formació independentista abocarà tots els esforços a fer certs alguns sondejos electorals que els atribueixen un creixement de vots i diputats al Congrés de Madrid, i intentaran, d'aquesta manera, tornar a poder traçar una estratègia política pròpia, que deixi enrere la tempesta que es va iniciar amb l'ensopegada de la reunió entre Carod i representants d'ETA.

Mentrestant, al País Basc continuen pendents de com evoluciona el "model català" i estan a l'expectativa de si el Govern tripartit resisteix a la pressió; sectors polítics i mediàtics de Madrid es preparen per rebre, si cal, un futur diputat rebatejat com a "Roviretxe", que en menys de dos mesos ha passat de ser observat amb certa curiositat a ser vigilat amb absoluta animadversió. La caverna l'espera.

Pendants del 14 de març

Finalment, les portes del Govern català s'han tancat per al líder d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira. Ara, la formació independentista concentra els seus esforços per obtenir uns bons resultats el dia 14 de març, conscient que fins que no se superin aquests comicis serà difícil poder planificar cap estratègia de futur clara.

El setge polític i mediàtic contra el Govern català ha viscut un nou episodi aquesta setmana. El comunicat d'ETA que anunciava la suspensió dels atemptats només a Catalunya ha estat el nou capítol de la llarga tempesta que assota el nou Govern català. L'executiu tripartit ha donat per tancada la crisi, amb el gest d'ERC de demanar el nomenament d'un nou conseller en cap per evitar mantenir la situació de provisionalitat. D'aquesta manera, el qui fins ara era conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, esdevé el nou conseller en cap, i la seva cartera serà ocupada per la senadora per ERC a l'Entesa Catalana i de Progrés, Marta Cid, militant republicana de pedra picada de les Terres de l'Ebre. De la crisi, doncs, finalment Bargalló, que ja havia assumit part de les competències que inicialment tenia la Conselleria en Cap, es reforça com l'home fort dels independentistes al Govern.

Uns bons resultats que esborrin la crisi. Ara, amb aquest reposicionament d'Esquerra al Govern català, els esforços d'aquesta formació es concentraran a aconseguir, en paraules del mateix Carod-Rovira, "el millors resultats d'ERC" en unes eleccions legislatives espanyoles. La formació republicana és molt conscient que calen uns bons resultats per poder cauteritzar definitivament la crisi oberta amb la filtració de la trobada de Carod amb representants d'ETA.

De moment, els sondejos situen en un bon lloc la formació independentista, que no es planteja fer grans previsions estratègiques fins que hagin passat les eleccions del 14 de març, un cop redefi-

nit el pes de cada un dels actors polítics catalans i també espanyols.

El procés electoral introdueix un context polític de tensió que fa difícil imaginar que, ara com ara, acabin les càrregues contra el Govern català. I més si es té en compte que hi ha tants elements externs que hi intervenen: de la mateixa manera que el PSOE té la necessitat de fer veure que ha tancat l'episodi, el PP en fa una virtut i és obvi que aquest partit farà tot el que calgui per intentar mantenir una crisi permanent a Catalunya i no donar, així, cap oportunitat als socialistes espanyols.

Tampoc no es pot oblidar la hipòtesi més cruel i macabra: que ETA intenti, de nou, cometre un atemptat a qualsevol part de l'estat excepte a Catalunya. És fàcil imaginar quina reacció podria arribar des dels mateixos sectors polítics i mediàtics que assetgen el Govern català i que han crucificat el dirigent d'ERC.

En aquest panorama, la direcció del partit republicà ha optat per tancar files, un cop reconegut i assumit l'error polític del seu líder. Així, la mateixa permanent de la formació —el màxim òrgan de govern ordinari del partit— va anunciar la decisió, el mateix dia que s'acceptava el nomenament d'un conseller en cap abans de les eleccions, que Josep-Lluís Carod-Rovira continuarà sent el candidat a la presidència de la Generalitat de Catalunya per ERC al 2007. Cal encara, evidentment, que els òrgans pertinents de la formació ratifiquin aquesta decisió, però el fet és que denota el tancament de files de la cúpula del partit al voltant del seu líder. En paraules del diputat d'ERC a Madrid, número 2 a les llistes de Barcelona, Joan Puigcercós, la direcció del partit té molt clar "contra qui i contra

què lluitem”, en referència als atacs frontals rebuts del PP i d’alguns dels sectors més espanyolistes del PSOE.

Mai no es pot dir mai? Les direccions del PSC i ICV consideren tancada la possibilitat que Carod-Rovira torni a formar part del Govern català actual. Però des d’ERC, no es tanca cap opció de futur. Òbviament, i atesa la designació com a conseller en cap del també independentista Josep Bargalló, s’assumeix que el retorn de Carod és avui inviable, però també és cert que fonts properes a la mateixa direcció republicana reconeixen que la legislatura acaba de començar i que “mai no es pot dir mai”. Malgrat tot, l’objectiu prioritari dels republicans no és el retorn de Carod-Rovira, sinó aconseguir uns bons resultats electorals. A més, consideren que passi el que passi, ERC i el seu líder ja han assumit amb escreix les responsabilitats polítiques que havien d’assumir i creuen que els sacrificis per salvar el Govern tripartit superen també i àmpliament el que molts haurien esperat o fet.

El mateix Carod-Rovira ja ha anunciat públicament que ell continuarà treballant pel projecte que defensa i que ho pot fer

El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, al Parlament de Catalunya. La primera sessió del ple del Parlament de la legislatura ha estat marcada per la crispació entre els tres grups que integren el Govern català i els partits de l’oposició.

des de molts llocs. Probablement, des del Parlament de Catalunya, però tampoc no s’ha de descartar l’opció de diputat a Madrid, d’un grup parlamentari d’ERC, l’objectiu ambiciós que es marca la formació per al proper 14 de març.

Tot és obert i tot és possible. I com no es cansen de repetir des de la direcció de la formació republicana, el primer objectiu, el 14 de març, “després, ja ho veurem”.

Enric Rimbau

“ERC ha fet tot el que es podia fer i més per tancar la crisi”

—S’ha acabat la crisi?

—És una pregunta que s’hauria de fer a qui l’ha oberta. No la tanca qui vol, sinó qui pot. Si la pregunta és si ERC ha fet tot el raonable per tancar-la? Doncs diria que sí. Ha fet tot el que es podia fer i més per tancar la crisi. Jo no hauria fet tant. ERC ha arribat fins allà on l’han forçada a arribar. I ha fet una cosa lloable: posar per sobre dels interessos del partit l’estabilitat del Govern de Catalunya. Un Govern que és el que es va arribar a escollir per la voluntat popular, després d’unes eleccions i unes negociacions legítimes. Els criteris polítics, en aquest cas, han estat per sobre dels estrictament electorals.

Aquesta necessitat d’haver de pagar un preu molt alt, altíssim —com és el fet de sacrificar el lideratge del teu líder polític—, ara es pot minimitzar,

però és fortíssim. No recordo un cas semblant. Aquesta necessitat d’apartar-ne el màxim responsable polític, si el país fos normal, no hauria hagut de passar. Si d’entrada s’hagués pogut reaccionar davant aquest desafiament mediàtic o de l’estat —em costa molt d’identificar qui és qui, arriba un moment que costa molt determinar fins i tot qui és que va fent les intervencions d’ETA en els moments que semblen més oportuns per al govern del PP—, les coses no haurien anat així.

Zaplana no ha hagut d’explicar-se, ni ha dimitit per les negociacions que va fer amb un grup terrorista. Només s’han limitat a tancar la pàgina web on sortia publicada la fotografia d’ell amb les FARC de Colòmbia. Sembla, doncs, que tot depèn de qui és el que negocia amb terroristes. Depèn de si tens estat o no.

Salvador Cardús és sociòleg.

—Creu que ERC està tocada de gravetat?

—Jo em puc equivocar, i queda clar i notori que no sóc militant d’ERC i